

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **S. J.**, zastoupené JUDr. Janou Sedláčkovou, advokátkou, se sídlem AK Brno, Palackého tř. 33, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru školství**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2012, č. j. JMK 72413/2012, sp. zn. S-JMK 72413/2012 OŠ,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobkyně se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 27. 7. 2011, ve znění následného doplnění ze dne 17. 8. 2012, domáhala vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru školství (dále jen

„žalovaný“), ze dne 9. 7. 2012, č. j. JMK 72413/2012, sp. zn. S-JMK 72413/2012 OŠ, věc mu byla vrácena k dalšímu řízení a žalovaný zavázán k povinnosti nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byl potvrzen výsledek dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou písemné práce ze zkušebního předmětu anglický jazyk – vyšší úroveň obtížnosti, kterou žalobkyně konala dne 3. 5. 2012 ve střední škole, jejíž činnost vykonává Gymnázium Brno, Slovanské náměstí 7, s hodnocením 11 bodů.

II. Obsah žaloby

[2] Podle názoru žalobkyně, žalovaný při hodnocení výsledku maturitní zkoušky z anglického jazyka nepostupoval podle zákona. Napadené rozhodnutí odporuje ustanovení § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) - (dále jen „školský zákon“) i ustanovení § 22 odst. 1 vyhlášky č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou (dále jen „prováděcí vyhláška“), neboť na základě tohoto ustanovení byla vydána kritéria hodnocení maturitní zkoušky i metodika hodnocení písemných prací, jimiž je napadené rozhodnutí odůvodněno.

[3] Žalobkyně zásadně nesouhlasí s hodnocením první části maturitní zkoušky, kterou podle zadání psala. Je přesvědčena, že tato práce splňuje kritéria a proto měla být hodnocena třemi, případně dvěma body u každé kategorie. Je přesvědčena, že dodržela jak charakteristiku textu, tak použila relevantní informace ze zadání. Hodnocení práce je podřazeno nesprávně.

[4] Dále namítla, že záznam o hodnocení písemné práce, který je podkladem pro protokol o výsledcích společné části maturitní zkoušky žáka, je nepřezkoumatelný. Záznam o hodnocení písemné práce obsahuje pouze dvě věty stručného komentáře, který není nijak odůvodněn. Žalovaný při svém rozhodování vzal v potaz pouze oponentní posudek Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání. Tento posudek byl vypracován anonymním hodnotitelem, u kterého nelze zjistit, zda se dokonce nejedná o hodnotitele původního. Žalovaný, ačkoliv on byl rozhodujícím orgánem ve věci, vyšel z oponentního posudku zcela slepě, ačkoliv si musel být vědom, že i tento, jako základ pro jeho rozhodnutí je zcela nepřezkoumatelný. Dále žalovaný opomněl povinnost České školní inspekce poskytovat při posuzování žádosti součinnost.

[5] V dalším žalobním bodě uvedla, žalovaný se při rozhodování o její žádosti dopustil procesních chyb ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), které měly dopad na jeho rozhodnutí. Jedná se zejména o neseznámení žalobkyně s podklady pro rozhodnutí, nevzetí v úvahu veškerých skutečností pro rozhodnutí podstatných. Stručně je možné jednání žalovaného považovat za jednání porušující všechna ustanovení první části správního řádu (úvodní ustanovení §§ 1 až 8 správního řádu). Zdůraznila, že napadené rozhodnutí je nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné, neboť není řádně odůvodněno a nelze v něm vysledovat jednotlivé

konkrétní důvody pro rozhodnutí. Podle jejího názoru rozhodnutí podle správního řádu musejí být vydána jako předvídatelná, účastník má právo se s podklady pro rozhodnutí předem seznámit, správní orgán je povinen v rozhodnutí zvážit veškeré skutečnosti a podklady, které pro své rozhodnutí získal, což se však v tomto případě nestalo.

[6] Závěrem požádala o přiznání osvobození od soudního poplatku a přednostní projednání věci z důvodu přijetí na vysokou školu.

III. Vyjádření žalovaného

[7] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobu považuje za nedůvodnou a navrhl, aby byla soudem zamítnuta.

[8] Nejprve uvedl, že podle ustanovení § 183 odst. 1 školského zákona se na rozhodování podle ustanovení § 82 školského zákona nevztahuje správní řád. Platný a účinný správní řád ošetřuje takovou procesní situaci v ustanovení § 177 použitím základních zásad činnosti správních orgánů. Následně je třeba posoudit otázku, zda cílem postupu žalovaného je či není vydání rozhodnutí, tzn. zda v daném případě aplikovat část druhou (§ 180 odst. 1) či část čtvrtou (§ 180 odst. 2) správního řádu.

[9] Výsledkem činnosti žalovaného při přezkoumání hodnocení dílčích zkoušek maturitní zkoušky není rozhodnutí, kterým se zakládá či mění právo žáka, nejedná se o správní řízení ve smyslu části druhé správního řádu. Proto nezbyvá než na postup žalovaného vztáhnout část čtvrtou správního řádu. Vyslovenému názoru svědčí i ta skutečnost, že jak krajské úřady, tak Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy přezkoumávají průběh a výsledky dílčích zkoušek maturitní zkoušky, přičemž krajské úřady „rozhodují“, zatímco Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy pouze „vyrozmívá“. Žalovaný je toho názoru, že na jeho postup nelze automaticky vztahovat požadavky na správní řízení stanovení částí druhou správního řádu.

[10] Hodnocení písemné práce v rámci maturitní zkoušky stále zůstává hodnocením výkonu žáka pedagogickým pracovníkem - učitelem, byť ne vyučujícím žáka. Pedagogický pracovník hodnotící písemné práce (hodnotitel) musí splňovat podmínky stanovené ustanovením § 80a školského zákona. Při hodnocení písemných prací musí dodržet kritéria hodnocení stanovená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Hodnocení musí být bez pochyby věcně správné. Nelze však na něj klást stejné nároky jako na správní rozhodnutí, zejména pak ve smyslu podmínek pro dodatečnou přezkoumatelnost. A to i z toho důvodu, že školský zákon formální pravidla pro podobu hodnocení neupravuje a nestanoví hodnotiteli povinnost podrobně se písemně vyjadřovat ke každé úvaze, kterou se při hodnocení písemné práce řídil. Hodnocení výkonu žáka není postupem správního orgánu, ale postupem pedagogickým. Žalovaný písemnou práci sám nehodnotí, ale přezkoumává, zda byla hodnocena správně ve vztahu k zadaným pravidlům.

[11] Proto žalovaný zvolil takový postup, že si podle ustanovení § 82 odst. 2 školského zákona vyžádal součinnost Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání (dále jen „Centrum“). dalším důvodem bylo i to, že školský zákon ani jiný právní předpis neukládá, jaké podklady má krajský úřad při přezkoumání hodnocení písemné práce použít. Je tedy zcela na správním uvážení žalovaného, jaké podklady si pro své rozhodnutí obstará a jak je vyhodnotí - za podmínky, že zjistí takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a který je nezbytným pro přijetí řešení, které je v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu, jak mu ukládají základní zásady činnosti správních orgánů.

[12] Dalším důvodem pro vyžádání si součinnosti Centra bylo i to, že právním předpisem je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zmocněno ke stanovení pravidel ke způsobu hodnocení a takto nastavená pravidla jsou pro žalovaného při přezkoumání písemné práce závazná. Podle školského zákona Centrum zajišťuje odbornou přípravu hodnotitelů pro výkon jejich funkce (viz ustanovení § 80 odst. 3 písm. e) školského zákona), přičemž nikdo jiný v použití pravidel hodnocení školen není. Jiný odborný názor tak nutně nemusí být názorem kvalifikovaným.

[13] Centrum pověřilo dalšího hodnotitele, aby provedl nové (oponentní) hodnocení písemné práce. Současně veřejně prezentovalo, za jakých podmínek takováto oponentní hodnocení probíhala, zejména pak, že oponentní hodnocení provádí nezávislý oponentní hodnotitel, který neposuzuje práci, kterou již sám hodnotil, nezná identitu žáka, že dokumentace oponentního řízení podléhá finální validaci odborným pracovníkem jmenovaným ředitelem Centra, jehož úkolem je posoudit, zda byla v procesu zpracování oponentního posudku dodrženy platné metodiky. Centrum sice není orgánem veřejné správy, nicméně se jedná o veřejnou instituci svého druhu zřízenou na základě zákona k určitému účelu, a pokud veřejně deklarovalo určitý postup (výslovně pak rozdílnost osob původního a oponentního hodnotitele), považuje to žalovaný za dostatečné. Zde žalovaný zdůrazňuje, že hodnocení písemné práce (ani původní ani oponentní) neprovádí a není za ně odpovědné Centrum, ale hodnotitelé, tedy fyzické osoby - učitelé.

[14] Kritéria hodnocení písemné práce stanovená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (č. j. MSMT-10054/2012-23) jsou veřejná a byla zveřejněna mj. na webu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v sekci Státní maturita (dostupné na <<http://www.msmt.cz/file/21151>>). Těmito kritérii je dáno, že v případě, kdy je písemná práce v podkritériu A (zadání) hodnocena počtem 0 bodů, dále se již nehodnotí a výsledný počet bodů za písemnou práci je roven 0; celá práce se hodnotí 0 body i v případě, že žák obdrží 0 bodů v podkritériu 1A pouze v prvním deskriptoru (požadovaná charakteristika textu není dodržena). Pokud žalobkyně v žádosti namítala, že v první části se měl hodnotit i obsah a délka textu, ne pouze samotné zadání, a že neměla obdržet nulové hodnocení, když délka textu i obsah byly dodrženy, je zřejmé, že její námitka je v rozporu s kritérii. Nehledě na skutečnost, že nelze současně nedodržet zadání a dodržet obsah, když zadáním je vytvořit text určitého obsahu.

[15] K výtce žalobkyně, že nebyla požádána o součinnost Česká školní inspekce, žalovaný uvedl, že toto byla pouze možnost nikoliv povinnost. Navíc žalovaný žádnou pochybnost předpokládanou žalobkyní neměl a neměl tedy důvod obracet se na Českou školní inspekci. Stejně tak neměl důvod obracet se na střední školu, na které žalobkyně písemnou práci konala, a to z toho důvodu, že škola nemá v procesu hodnocení písemné práce žádnou úlohu.

[16] Závěrem žalovaný shrnul, že posoudil písemnou práci žalobkyně, při posuzování správnosti hodnocení vycházel ze dvou posudků dvou nezávislých hodnotitelů, kteří se na hodnocení shodli a s tímto hodnocením se ztotožnil. Tento postup není školským zákonem vyloučen a není ani v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů.

III. Posouzení žádosti žalobkyně o přiznání osvobození od soudního poplatku a přednostní projednání věci

[17] Usnesením soudu ze dne 6. 8. 2012, č. j. 31A 57/2012 – 28, bylo žalobkyni přiznáno osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu. Dále soud přezkoumávanou věc s ohledem na její předmět významně předřadil, přestože podle aktuálního stavu ke dni 31. 7. 2012 měl senát 31 zdejšího soudu zůstatek 405 nevyřízených věcí.

IV. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[18] Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly následující, pro přezkoumávanou věc relevantní, skutečnosti.

[19] Ze záznamu o hodnocení písemné práce žalobkyně z anglického jazyka, vyšší úroveň obtížnosti, vyplývá, že žalobkyně za část 1 obdržela 0 bodů. Komentář k tomuto hodnocení uvádí, že část 1 nesplňuje požadavky zadání, v celém textu jsou irelevantní informace mimo zadání. Je nedodržena charakteristika textu - nejedná se o report, ale o popis. Proto uděleno 0 bodů. Za část 2 žalobkyně obdržela 11 bodů.

[20] Z oponentního posudku písemné práce žalobkyně z anglického jazyka vypracovaného Centrem ze dne 1. 7. 2012, ID hodnotitele: 000070, a to z komentáře k písemné práci vyplývá, že hodnocení písemné práce bylo provedeno plně v souladu s platnou metodikou Centra pro hodnocení písemné práce z příslušného zkušebního předmětu a obecně závaznými právními předpisy. Hodnotitel se při hodnocení písemné práce neodchýlil od standardizované úrovně hodnocení způsobem, který ohrožuje srovnatelnost hodnocení písemné práce s hodnocením práce ostatních písemných prací. Oponent hodnocení se shodl s výsledným bodovým vyjádřením hodnotitele. Potvrdil původní hodnocení 11 bodů a doporučil žádosti o přezkoumání výsledku zkoušky konané formou písemné práce nevyhovět.

[21] Rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 7. 2012, č. j. JMK 72413/2012, sp. zn. S-JMK 72413/2012 OŠ, byl výsledek dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky

konané formou písemné práce ze zkušebního předmětu anglický jazyk – vyšší úroveň obtížnosti, s hodnocením 11 bodů, potvrzen. V odůvodnění žalovaný uvedl, že při svém šetření vycházel zejména z písemné práce vypracované žalobkyní, ze záznamu o hodnocení písemné práce vypracovaného hodnotitelem a vyjádření hodnotitele k tomuto hodnocení, podle něhož první část nesplňuje požadavky zadání, v celém textu jsou irelevantní informace mimo zadání, není dodržena charakteristika textu – nejedná se o report, ale o popis. Dále si vyžádal vyjádření Centra, a to podle ustanovení § 82 odst. 2 školského zákona, podle kterého je Centrum povinno při posuzování žádosti poskytnout žalovanému součinnost. Centrum pověřilo nezávislého hodnotitele oponentním posouzením, z něhož vyplynulo, že oponent se shoduje s výsledným bodovým vyjádřením hodnocení hodnotitele. Žalovaný uvedl, že při posuzování žádosti žalobkyně vycházel z kritérií hodnocení zkoušek a dílčích zkoušek společné části maturitní zkoušky a kritérií celkového hodnocení maturitní zkoušky, které podle ustanovení § 22 odst. 1 prováděcí vyhlášky zveřejnilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, dne 27. 3. 2012 pod č. j. MSMT-10054/2012-23, a z metodického materiálu k hodnocení písemné práce vydaného Centrem (kdy nezávislý hodnotitel pověřený Centrem hodnotil práci žalobkyně stejně), tyto v rozhodnutí ocitoval, a dospěl k závěru, že hodnocení písemné práce žalobkyně odpovídá nastaveným pravidlům, nezjistil pochybení, proto výsledek písemné práce potvrdil.

V. Posouzení věci krajským soudem

[22] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

[23] Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vázán rozsahem a důvody, které žalobkyně uplatnila v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bylo o věci samé rozhodnuto bez jednání. Soud při právním posouzení věci vyšel z následujících zákonných ustanovení:

[24] Podle ustanovení § 82 odst. 1 písm. c) školského zákona, každý, kdo konal dílčí zkoušku společné části maturitní zkoušky formou písemné práce a ústní formou, anebo byl z konání těchto zkoušek vyloučen, může písemně požádat krajský úřad o přezkoumání průběhu a výsledku této zkoušky nebo rozhodnutí o vyloučení, a to do 8 dnů ode dne, kdy mu byl oznámen výsledek zkoušky nebo kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí o vyloučení.

[25] Podle ustanovení § 82 odst. 2 věta první a druhá školského zákona, krajský úřad rozhodne o žádosti podle odstavce 1 ve lhůtě 30 dnů ode dne jejího doručení, a to tak, že výsledek zkoušky změní, nebo zruší a nařídí opakování zkoušky, pokud zjistí, že při této zkoušce byly porušeny právní předpisy nebo se vyskytly jiné závažné nedostatky, které mohly mít vliv na řádný průběh nebo výsledek zkoušky; v opačném

případě výsledek zkoušky potvrdí. Česká školní inspekce a Centrum při plnění úkolů podle § 80 odst. 3 poskytují krajskému úřadu součinnost při posuzování žádosti.

[26] Podle ustanovení § 82 odst. 4 školského zákona, každý má právo nahlédnout do všech materiálů týkajících se jeho osoby, které mají význam pro rozhodnutí o výsledku zkoušky.

[27] Podle ustanovení § 183 odst. 1 školského zákona, správní řád se nevztahuje na rozhodování podle § 27 odst. 1, § 74 odst. 9 písm. c), § 80a odst. 4, § 82, § 90 odst. 12, § 102 odst. 9, § 172 odst. 9 a § 176.

[28] Podle ustanovení § 22 odst. 1 prováděcí vyhlášky, ministerstvo zveřejní kritéria hodnocení zkoušek a dílčích zkoušek společné části maturitní zkoušky a kritéria celkového hodnocení maturitní zkoušky způsobem umožňujícím dálkový přístup do 31. března roku, v němž se maturitní zkouška koná.

[29] V návaznosti na bod [28] Sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se zveřejňují kritéria hodnocení maturitní zkoušky ve školním roce 2011/2012, ze dne 27. 3. 2012, č. j. MSMT-10054/2012-23, (dále jen „kritéria“), v bod 1.2.2 zkušební předmět: cizí jazyk, stanoví:

Dílčí zkouška konaná formou písemné práce ze zkušebního předmětu cizí jazyk se skládá ze dvou částí se samostatným zadáním. Každá z částí je hodnocena zvlášť podle 4 základních kritérií, výsledné hodnocení písemné práce je součtem bodů dosažených v obou částech.

Kritéria a dílčí kritéria hodnocení pro 1. část písemné práce jsou následující:

1. Zpracování zadání písemné práce / obsah písemné práce

1A Zadání a jeho splnění

1B Obsah a rozsah textu

2. Organizace textu / koherence a koheze textu

2A Organizace textu a jeho koherence (logické uspořádání)

2B Koheze textu a prostředky textové návaznosti

3. Lexikální kompetence (slovní zásoba a pravopis)

3A Přesnost použití slovní zásoby

3B Rozsah použité slovní zásoby

4. Gramatická kompetence

4A Přesnost použitých mluvnických prostředků

4B Rozsah použitých mluvnických prostředků

Každé dílčí kritérium je hodnoceno body na škále 0 – 1 – 2 – 3, každé kritérium tak může dosahovat bodových hodnot od 0 do 6. Maximální počet dosažitelných bodů za první část písemné práce je 24.

Kritéria hodnocení pro 2. část písemné práce jsou následující:

1. Zpracování zadání písemné práce / obsah písemné práce
2. Organizace textu
3. Slovní zásoba a pravopis
4. Gramatika

Každé kritérium je hodnoceno body na škále 0 – 1 – 2 – 3. Maximální počet dosažených bodů za druhou část písemné práce je 12. Maximální dosažitelné bodové hodnocení za celou písemnou práci je 36 bodů.

V případě, kdy je písemná práce v podkritériu 1A (zadání) hodnocena počtem bodů „0“, dále se již nehodnotí a výsledný počet bodů za písemnou práci je roven „0“. Celá práce se hodnotí 0 bodů i v případě, že žák obdrží 0 bodů v podkritériu 1A pouze v prvním deskriptoru (požadovaná charakteristika textu není dodržena).

Žák vykoná dílčí zkoušku konanou formou písemné práce ze zkušebního předmětu cizí jazyk v základní i vyšší úrovni obtížnosti zkoušky, pokud dosáhne alespoň 16 bodů.

[30] Skutkový stav přezkoumávané věci lze stručně zrekapitulovat takto: ze záznamu o hodnocení písemné práce žalobkyně z anglického jazyka, vyšší úroveň obtížnosti, vyplývá, že žalobkyně za část 1 obdržela 0 bodů. Komentář k tomuto hodnocení uvádí, že část 1 **nesplňuje požadavky zadání**, v celém textu jsou irelevantní informace mimo zadání. Je **nedodržena charakteristika textu - nejedná se o report, ale o popis**. Proto uděleno 0 bodů. Za část 2 žalobkyně obdržela 11 bodů. S důvodu nesouhlasu s hodnocením písemné práce z anglického jazyka se žalobkyně obrátila s žádostí o přezkoumání na žalovaného. Žalovaný při posuzování žádosti žalobkyně požádal o součinnost Centrum, které pověřilo dalšího hodnotitele vypracováním oponentního posudku, z jehož závěru vyplynulo, že hodnocení písemné práce bylo provedeno plně v souladu s platnou metodikou Centra pro hodnocení písemné práce z příslušného zkušebního předmětu a obecně závaznými právními předpisy. Oponent hodnocení se shodl s výsledným bodovým vyjádřením hodnotitele, potvrdil původní hodnocení 11 bodů a doporučil žádosti žalobkyně nevyhovět. Na základě části 1 písemné práce, původního a oponentního hodnocení, žalovaný dospěl k závěru, že hodnocení písemné práce odpovídá nastaveným pravidlům, nezjistil pochybení a výsledek písemné práce žalobkyně potvrdil.

[31] Judikatura týkající se **maturitního zkušebního práva** se v České republice nachází ve stádiu absolutního počátku. Je nepochybné, že žalobkyni svědčí aktivní žalobní legitimace, neboť úkon žalovaného se negativně projevil v její právní sféře (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002 – 48, publikované pod č. 950/206 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz).

Písemnou žádost žalobkyně o přezkoumání výsledku dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou písemné práce, vypracovanou v intencích ustanovení § 82 odst. 1 písm. c) školského zákona, lze charakterizovat jako nový „opravný prostředek“, který **umožňuje žalovanému přezkoumat průběh a výsledek maturitní zkoušky**. Vychází z toho, že maturitní zkouška, kterou se ukončuje střední školní vzdělávání a na základě níž se získává příslušný stupeň středního vzdělání, má závažný charakter a jsou s ní spojeny natolik podstatné právní důsledky pro žáka, že je zcela na místě, aby žák měl k dispozici určitý právní prostředek, který může uplatnit v případě svých pochybností o tom, zda průběh a následný výsledek této zkoušky byl v souladu s právními předpisy.

[32] K podstatě přezkoumávané věci soud zejména zdůrazňuje, že žalobkyně v rámci konání dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou písemné práce, nemá právo na „na výsledek“, ale na „řádný proces“ s touto dílčí zkouškou související, tudíž **hodnocení** dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou písemné práce, **nelze podrobit soudnímu přezkumu**. Soudnímu přezkumu lze v souladu s ustanovením § 82 školského zákona podrobit toliko průběh a výsledek této dílčí zkoušky.

[33] Žalovaný měl pro posouzení žádosti žalobkyně o přezkoumání výsledků dílčí zkoušky možnost v případě, pokud by zjistil, že při této zkoušce byly porušeny právní předpisy nebo se vyskytly jiné závažné nedostatky, které mohly mít vliv na řádný průběh nebo výsledek zkoušky, výsledek zkoušky změnit nebo zrušit a nařídit opakování zkoušky. Tímto způsobem by žalovaný mohl postupovat v případě, pokud by v řízení zjistil porušení právních předpisů vázících se k předmětné zkoušce (ať již školského zákona či jeho prováděcích předpisů) nebo zjistil jiné závažné nedostatky, které nelze přímo označit za porušení právních předpisů (například nevyhovující podmínky pro konání zkoušky, nepřipadné chování zadavatele písemné práce vůči žalobkyni), vždy by však muselo jít o takové skutečnosti, které by mohly mít faktický vliv na řádný průběh nebo výsledek zkoušky. To znamená, že v přezkoumávané věci by nepostačovalo jakékoliv porušení právního předpisu, ale pouze takové, které mohlo mít vliv na průběh a výsledek zkoušky. Takové porušení však žalovaný v přezkoumávaném případě nezjistil, žalobkyně je ani netvrdila a ani blíže neprokazovala.

[34] V přezkoumávaném případě tak žalovaný dospěl k závěru, že nedošlo k porušení právních předpisů ani k jiným závažným nedostatkům, které by mohly mít vliv na řádný výsledek písemné práce žalobkyně a výsledek zkoušky potvrdil. Ve svém potvrzujícím rozhodnutí vyšel zejména ze skutečnosti, že v původním posudku hodnotitele a v oponentním posudku písemné práce žalobkyně, byly vysloveny shodné závěry plně vycházející z aplikace kritérií hodnocení maturitní zkoušky ve školním roce 2011/2012 (viz bod [29] – dále jen „kritéria“). Žalobkyně v části 1 písemné práce z anglického jazyka nesplnila zadání (čehož si je jistě plně vědoma) – nejednalo se o report, ale o popis, tudíž výsledný počet bodů za tuto část písemné práce byl roven „0“, a to plně v souladu s kritérii.

[35] Pokud by žalovaný v přezkumu průběhu a výsledku část 1 písemné práce žalobkyně z anglického jazyka postupoval jinak, porušil by **zásadu rovnosti příležitostí**, která prioritně chrání očekávání společnosti, aby středoškolského vzdělání zakončeného maturitní zkouškou dosáhli všichni žáci oprávněně a za obdobných podmínek. Zakotvení tohoto práva je provedeno čl. 1 Listiny základních práv a svobod, který stanovuje, že lidé jsou ve svých právech rovni a také čl. 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a jejích dodatkových protokolů, podle něhož užívání práv a svobod musí být zajištěno bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu. Závěr vyslovený žalovaným, že část 1 písemné práce žalobkyně z anglického jazyka byla hodnocena správně ve vztahu k závazným kritériím, byl předvídatelný a korespondující se zákonnými mantinely pro rozsah přezkumu průběhu a výsledku předmětné zkoušky.

[36] Rovněž námitku žalobkyně o nepřezkoumatelnosti záznamu o hodnocení práce soud neshledává důvodnou. Podle ustanovení § 80a odst. 5 školského zákona písemné práce dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky hodnotí hodnotitelé, kteří musí splňovat zákonné předpoklady stanovené ustanovením § 80a odst. 6 školského zákona. Podle tohoto ustanovení hodnotitelem pro daný zkušební předmět může být jmenován pouze ten, kdo v souladu se zákonem č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, splňuje předpoklady pro výkon činnosti pedagogických pracovníků, splňuje odbornou kvalifikaci stanovenou pro výkon dané funkce a je držitelem platného osvědčení o způsobilosti k výkonu dané funkce vydané Centrem. Z uvedeného je tedy evidentní, že hodnotitelé písemných prací podléhají přísnému výběru, jedná se o pedagogické pracovníky, tudíž výsledkem jejich činnosti není správní rozhodnutí, ale pedagogické hodnocení výkonu žáka podle kritérií stanovených v daném případě Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy – viz bod [29], tj. body na škále 0 – 1 – 2 – 3. V tomto směru je závěr hodnotitele – viz bod [19] plně přezkoumatelný.

[37] K námitkám žalobkyně ve vztahu k oponentnímu posudku soud zdůrazňuje, že již z jeho označení je zřejmé, že jej nezpracoval původní hodnotitel, ale hodnotitel od původního hodnotitele odlišný, a to hodnotitel oficiálně určený Centrem s identifikací ID 000070. I oponentní posudek soud shledává plně přezkoumatelným, neboť výkon žalobkyně byl pedagogickými hodnotiteli ohodnocen podle kritérií stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy – viz bod [29], tj. body na škále 0 – 1 – 2 – 3. Oponentní hodnotitel se shodl s výsledným bodovým vyjádřením původního hodnotitele, potvrdil původní hodnocení 11 bodů a doporučil žádosti žalobkyně o přezkoumání výsledku předmětné zkoušky nevyhovět.

[38] Soud se dále neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že žalovaný v přezkoumávaném případě opomenul povinnost České školní inspekce poskytovat při posuzování žádosti součinnost. Žalovaný pro potřebu rozhodnutí o žádosti žalobkyně její písemnou práci sám nehodnotil, pouze přezkoumal, zda původní hodnocení a navazující oponentní hodnocení práce, byla hodnocena správně ve vztahu k zákonným kritériím stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy – viz bod [29]. V tomto směru žalovaný nashromáždil dostatek podkladů pro věcné posouzení žádosti

žalobkyně, tudíž obracet se s žádostí o součinnost na Českou školní inspekci, shledává soud nadbytečným bez konkrétního smyslu a významu pro věc. Pracovníci České školní inspekce navíc nedisponují platným osvědčením o způsobilosti k výkonu funkce hodnotitele podle ustanovení § 80a odst. 6 školského zákona.

[39] Rovněž zvolenou procesní taktiku žalobkyně namítající pochybení žalovaného ve smyslu správního řádu s dopadem na vydané rozhodnutí – viz bod [5], nepovažuje soud za případnou. Podle ustanovení § 183 odst. 1 školského zákona se správní řád na rozhodování podle ustanovení § 82 nevztahuje, tedy v tomto ustanovení bylo vyjádřeno subsidiární použití správního řádu. V době přijetí školského zákona vyjadřovalo toto ustanovení vztah k zákonu č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „zákon o správním řízení“), který byl s účinností od 1. 1. 2006 nahrazen správním řádem s působností širší než předchozí zákon o správním řízení. Správní řád neupravuje pouze postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva a povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá (§ 9 správního řádu), tedy správní řízení v užším slova smyslu, ale obecně postup správních orgánů, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy, při výkonu této působnosti (§ 1 odst. 1 správního řádu).

[40] To znamená, že ustanovení § 183 odst. 1 školského zákona je v současné době již překonané právě ustanovením § 1 správního řádu, což v praxi znamená, že správní řád se použije obecně na veškerý postup všech správních orgánů v oblasti veřejné správy podle školského zákona upravený správním řádem, pokud školský zákon výslovně nestanoví jinak. Tato obecná a subsidiární povaha správního řádu je výslovně vyjádřena také v jeho ustanovení § 1 odst. 2 v návaznosti na přechodné ustanovení § 180 odst. 1 správního řádu.

[41] Podle názoru soudu žalovaný v mezích své rozhodovací pravomoci zajistil dostatek podkladů pro objektivní přezkoumání skutkového stavu věci a následné potvrzení výsledku přezkoumávané písemné práce z anglického jazyka. Rozhodnutí vydané žalovaným je vnitřně logické, z jeho odůvodnění vyplývá, že při přezkumu vycházel ze dvou nezávislých pedagogických hodnocení původního hodnotitele a oponentního hodnotitele, vyslovené hodnotící závěry obou hodnotitelů byly totožné a korespondovaly se zákonnými hodnotícími kritérii tak, jak tato byla nastavena Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ve školním roce 2011/2012.

VI. Shrnutí a náklady řízení

[42] V přezkumném řízení je soud oprávněn přezkoumávat zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí žalovaného netrpí nepřezkoumatelností, je srozumitelné, bylo vydáno na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci a věc byla správně právně posouzena. Podstata věci spočívá v nedodržení zadání části 1 písemné práce z anglického jazyka žalobkyní, tato skutečnost je z rozhodnutí žalovaného dostatečně patrná, vyjádřená v odůvodnění rozhodnutí pro žalobkyni

srozumitelně a jednoznačně tak, že nebyla „*dodržena charakteristika textu – nejedná se o report, ale o popis*“. Kritéria pro hodnocení maturitních zkoušek ve školním roce 2011/2012 byla stejná pro všechny žáky, princip rovnosti v případě žalobkyně porušen nebyl. Opačný závěr by naopak mohl vést k narušení tohoto ústavního principu vyplývajícího z čl. 1 Listiny základních práv a svobod.

[43] Skutkové a právní posouzení věci žalovaným považuje proto soud za souladné se zákonem, a s přihlédnutím k nedodržení charakteristiky textu ze strany žalobkyně v části 1 písemné zkoušky z anglického jazyka, za jediné možné a tedy plně předvídatelné. Požadavek žalobkyně na zrušení a vrácení žalobou napadeného rozhodnutí žalovanému, považuje soud za nemístný a neúčelný, neboť výsledek případného nového přezkoumání žalovaným by nemohl být jiný.

[44] Za tohoto stavu věci soudu nezbylo, než žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítnout.

[45] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 5. září 2012

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu